

(1) ואלה המשפטים. כל מקום שנאמר "אלה", פסל את הראשונים, "ואלה" מוסיף על הראשונים (תנחומא ג' ש"ר ל'ג) מה הראשונים מסיני, אף אלו מסיני (מכילתא). ולמה נסמכה פרשת דיניו לפרשת מזבח, לומר לך שתשים סנהדרין אצל המקדש [ס"א המזבח] (שם): אשר תשים לפניו. אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, לא תעלה על דעתך לומר אשנה להם הפך וההלכה ב' או ג' פעמים עד שתהא סדורה בפיהם כמשנתה, ואני מטריח עצמי להבינם טעמי הדבר ופרושו, לכך נאמר "אשר תשים לפניו", כשלחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם (מכילתא; עירובין נד ע"ב): (6) ומה נאמר און להרצע מכל שאר אברים שבגוף, אמר רבן יוחנן בן זכאי, און זאת ששמעה על הר סיני "לא תגנב" (לעיל כ"ג) והלך וגנב, תרצע. ואם מוכר עצמו, און ששמעה על הר סיני "כי לי בני ישראל עבדים" (ויקרא כה:נה) והלך וקנה אדון לעצמו, תרצע. רבי שמעון היה דורש מקרא זה כמין חמר (ר"ל קשר צרוור מבשם שתולין בצואר לתכשיט), מה נשתנו דלת ומזוזה מכל כלים שבבית, אמר הקדוש ברוך הוא, דלת ומזוזה שהיו עדים במצרים כשפסחתי על המשקוף ועל שתי המזוזות, ואמרתי "כי לי בני ישראל עבדים" (שם), עבדי הם ולא עבדים לעבדים, והלך זה וקנה אדון לעצמו, ירצע בפניהם (קידושין כב ע"ב): ועבדו לעלם. עד היובל. (10) אם אחרת יקח לו. עליה (שם): שארה כסותה וענתה לא יגרע. מן האמה שיעד לו כבר (שם): שארה. מזונות: כסותה. כמשמעו: ענתה. תשמיש(שם; כתובות מז ע"ב):

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניו: 2 כי תקנה עבד עבדי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: 3 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: 4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא יצא חפשי: 6 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אונן במרצע ועבדו לעלם: 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: 8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא [לו] יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: 9 ואם לבנו ייעדה כמשפט הבנות יעשה לה: 10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: 12 מכה איש ומת מות יומת: 13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתו לך מקום אשר ינוס שמה: 14 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למוות: 15 ומכה אביו ואמו מות יומת: 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת: 18 וכי ירבי אגשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא:

Traducción Rabino Marcos Eder y z"l

1. Y éstas son las leyes que habrás de exponer ante ellos. 2. Cuando compres un esclavo hebreo, seis años habrá de servir; empero al séptimo saldrá en libertad, de gracia. 3. Si viniere solo, solo habrá de salir; mas si él es esposo de una mujer, habrá de salir su esposa con él. 4. Si su señor le diere a él mujer, y alumbrare para él hijos o hijas -la mujer con sus hijos pertenecerá a su señor, empero él habrá de salir solo.

5. Mas si decir dijere el esclavo: Amo a mi señor, a mi mujer y a mis hijos, no quiero salir libre. 6. Lo acercará su señor hasta los jueces, y lo acercará a la puerta o a la jamba, y perforará su señor su oreja con la lezna y lo servirá, por siempre. 7. Y cuando vendiere un hombre a su hija por esclava, ésta no saldrá como salen los esclavos. 8. Si ella fuera desagradable a ojos de su señor quien debía desposarla, él la hará redimir. Mas a persona extraña -él no tendrá autoridad para venderla al cometer perfidia contra ella, 9. Empero si la hiciere desposar para su hijo, según la norma de las mujeres se comportará con ella. 10. Empero si otra mujer más, él desposare: su alimento, su vestimenta y su morada conyugal, él no negará. 11. Empero si estas tres cosas él no hiciere para ella; ella saldrá de gracia, sin retribuir dinero. 12. El que pegare a una persona y ésta muriere; morir habrá de ser muerto. 13. Empero el que no hubiese acechado, mas ante Elohim fuere coaccionada su mano; designaré para ti un lugar donde él pueda huir, allí. 14. Empero cuando premeditare un hombre contra su prójimo para matarlo con ardid, aun desde Mi altar lo prenderás, para ser muerto. 15. Y el que pegare a su padre o a su madre; morir habrá de ser muerto. 16. y el que secuestrare a un hombre para venderlo mas se lo hallare en su mano, morir habrá de ser muerto. 17. Y el que maldijere a su padre o a su madre, morir habrá de ser muerto. 18. y cuando contendieren hombres y pegare un hombre a su prójimo con piedra o con puño y no muriere y debiere permanecer en cama ... 19. Si se levantara y anduviere afuera por sus propios medios, quedará absuelto el que pegó, tan solo su cesantía habrá de proporcionar y su curación habrá de costear.